

Svenska Bankföreningen

REMISSYTTRANDE

2008-10-09

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
103 33 STOCKHOLM

Säljstödjande finansiering

Fi2008/4191

Sammanfattning

Svenska Bankföreningen

- anser att undantaget för säljstödjande finansiering måste preciseras så att det enbart omfattar finansiering för att underlätta avsättningen av produkter eller tjänster som helt eller delvis är framställda eller utvecklade inom den egna koncernen.
- avstyrker förslaget om ändring av definitionen av finansieringsrörelse eftersom konkurrensen snedvrids och förtroendet för finansbolagen kan minska. Det kan dessutom få andra negativa effekter för kunderna i form av att sekretesskyddet försvinner och för företagen i form av att utlandsetableringar och kreditupplysningsverksamhet försvåras.

Undantag för säljstödjande verksamhet

Promemorians förslag innebär att ett företag inte behöver ha tillstånd om det finansierar avsättningen av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av ett annat företag i samma koncern. I princip innebär detta en permanentning av det undantag som gällt under lång tid och senast genom en övergångsbestämmelse till lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bankföreningen har inget att erinra mot att tillverkande företag inom ramen för sin koncern kan finansiera försäljningen av sina produkter genom ett särskilt finansieringsbolag och att detta bolag inte behöver ha tillstånd och stå under tillsyn. Det har i Sverige under lång tid gällt ett undantag från tillståndskravet för ett företags finansiering av avsättningen av sina eller sin koncerns produkter och det är naturligt att detta undantag till stora delar behålls. Samtidigt är det rimligt att undantaget är så utformat att tillverkning, försäljning och finansiering kan läggas i samma eller skilda bolag beroende på vad som är lämpligast enligt företagets eller koncernens egna bedömningar.

Enligt den nuvarande och föreslagna ordalydelsen ger emellertid undantaget utrymme för finansiering av varor som säljs av ett annat företag inom koncernen utan krav på att dessa varor till någon del har framställts eller bearbetats inom koncernen. Det kan dock noteras att när det i senare propositioner hänvisats till det ursprungliga undantaget som infördes i 1980 års lag om finansbolag, framhålls att undantagen används av produktionsföretag för att underlätta avsättningen av egna produkter (prop. 1992/93:89 s. 210). Vidare förs i propositionen om reformerade regler om bank- och finansieringsrörelse (prop. 2002/03:139 s. 232) ett resonemang om behovet av att förtydliga undantaget när det gäller hur stor del av en vara som ska vara producerad av finansiären. Regeringen slår där fast att avsikten inte är att finansiären löpande ska finansiera andra leverantörers kompletterade varor eller tjänster, även om de har ett naturligt samband med av finansiären levererade ursprungsvaror eller ursprungstjänster. Det påpekas också att det avgörande bör vara om det fortfarande betraktas som en av leverantören tillhandahållen vara eller tjänst.

Föreningen vill också framhålla att bakgrunden till Riksdagens begäran år 2003 till regeringen om ett fortsatt undantag för viss finansieringsverksamhet motiverades av att man ansåg att förslaget hindrade en effektiv hantering av kundkrediter inom industrikoncerner och försvårade för företagen att ordna med kundkrediter, som är en viktig förutsättning vid försäljning av varor och tjänster. I den i promemorian åberopade skrivelsen till Finansdepartementet från Ericsson Credit AB begärs att det ska införas ett permanent undantag för kundfinansiering inom industrikoncerner. I den mån det görs hänvisningar till företag och koncerner i promemorian är det fråga om industrikoncerner.

Med hänvisning till vad som nu sagts är det enligt Bankföreningens uppfattning tydligt att det undantag som Riksdagen och Ericsson begärt avser att underlätta finansieringen av försäljningen av en industrikoncerns produkter. Eftersom promemorian har sin utgångspunkt i dessa skrivelser får detta också antas vara motivet bakom förslagen i promemorian. Som nämnts tidigare är emellertid lagförslaget formulerat så att undantaget blir avsevärt vidare.

Föreningen anser därför att undantaget – för att ligga i linje med Riksdagens hemställan – måste preciseras så att det omfattar finansiering för att underlätta avsättningen av produkter eller tjänster som helt eller delvis är framställda eller utvecklade inom den egna koncernen.

Ändrad definition av finansieringsrörelse

I promemorian föreslås att definitionen av finansieringsrörelse inte ska omfatta företag som indirekt lånar upp medel från allmänheten. Förslaget får till följd att kreditmarknadsföretag med indirekt upplåning inte längre behöver tillstånd och inte kommer att stå under Finansinspektionens tillsyn.

Bankföreningen konstaterar att förslaget medför vissa administrativa lättnader för de bankägda kreditmarknadsbolagen, men att bolagen genom att de ingår i en finansiell företagsgrupp indirekt också fortsättningsvis kommer att bli föremål för tillsyn och att de kommer att omfattas av bl.a. lagarna om bank- och finansieringsrörelse och om kapitaltäckning och stora exponeringar. Detta innebär en påtaglig skillnad i förhållande till kreditmarknadsföretag som ingår i en icke finansiell koncern. Eftersom dessa inte kommer att omfattas av samma regelverk får de en konkurrensfördel. Bankföreningen finner det anmärkningsvärt att departementet inte har några principiella betänkligheter mot att lägga fram ett förslag som får denna effekt. Redan på denna grund avstyrker föreningen förslaget.

Bankföreningen vill också peka på att avskaffandet av tillståndskrav och tillsyn för finansieringsföretag som har indirekt upplåning kan negativt påverka förtroendet bland kunderna både för dessa företag och för finansbolag i allmänhet. För kunderna innebär det en trygghet att finansiären står under en myndighets tillsyn. I promemorian hänvisas till att det finns ett konsumentskydd i form av konsumentkreditlagen, men det ska framhållas att denna inte gäller för företagskunder, som utgör den avgjort största delen av finansbolagens kundstock. Förtroendet för branschen som helhet är också beroende av att företagen på samma marknad följer samma spelregler. Allmänhet och kunder kan ofta inte göra åtskillnad mellan å ena sidan företag som står under tillsyn och har att följa ett strängare regelverk och å andra sidan företag som endast är registrerade och kan agera friare. Åtgärder som de senare företagen vidtar kan spilla över på ett negativt sätt på övriga företag och hela branschen. En ytterligare aspekt som är negativ för kunderna är att deras relationer med finansbolag inte längre kommer att vara skyddade av banksekretessen. Enligt Bankföreningens erfarenhet är detta en mycket viktig aspekt i kontakten mellan finansbolag och kund. Denne kan med förtroende lämna uppgifter om sin ekonomi, eftersom han kan lita på att de uppgifter som lämnas till finansbolaget inte förs vidare.

Dessa faktorer som har betydelse för kunderna – förtroendet och banksekretessen – har inte alls behandlats i promemorian.

Promemorians förslag riskerar också att ändra förutsättningarna för finansbolagens verksamhet på ett par andra punkter. För det första gäller detta möjligheten att etablera en filial i ett annat land inom EU/EES. Eftersom finansbolagen för närvarande är kreditinstitut med eget tillstånd kan en sådan etablering göras förhållandevis enkelt med stöd av befintliga direktiv som är implementerade i de olika länderna. Om finansbolagen förlorar denna status torde utlandsetableringar bli avsevärt mer omständliga, eftersom olika nationella regler om tillstånd för att bedriva verksamhet då måste beaktas. Ett annat område som försvåras om finansbolagen inte längre är kreditinstitut är möjligheten att bedriva kreditupplysningsverksamhet, dels måste finansbolaget ha separat tillstånd för sådan verksamhet, dels är det oklart vad som gäller beträffande möjligheten att fortsätta med utväxling av information om krediter med andra finansiella företag.

Sammantaget medför alltså förslaget att ändra definitionen av finansieringsrörelse att konkurrens snedvrids och att förtroendet för finansbolagen kan minska. Dessutom kan förslaget få andra negativa effekter för kunderna i form av att sekretesskyddet försvinner och för företagen i form av att utlandsetableringar och kreditupplysningsverksamhet försvåras. Föreningen kan inte utesluta att även andra negativa effekter kan uppkomma i olika avseenden. Tiden har inte medgett en tillräckligt djup analys. Föreningen anser också att det i promemorian borde ha presenterats en mer heltäckande analys av förslagets effekter innefattande också effekterna på marknaden. Föreningen avstyrker därför förslaget i denna del.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Tomas Tetzell